

[Vesterager.]

tænker paa, hvilken Modstand man var Genstand for, naar man talte om dette, er det jo ret interessant at sammenligne sine gamle Taler og de Diskussioner, der den Gang blev ført om dette Spørgsmaal, med Nutiden, og hvordan man den Gang blev gennemhaanet paa det forfærdeligste, naar man talte for noget saa umuligt og umenneskeligt som Tanken om at indføre en Spiritusbeskatning i nogen nævneværdig Udstrækning. Nu har vi ogsaa her faaet noget helt andet indført, og jeg tror, jeg ogsaa kan give min Tilslutning til, hvad den ærede foregaaende Taler sagde, at Skattesystemet ikke blot har været til Berigelse for Statskassen, men at det ogsaa har været til Nytte for Ædruelighedsarbejdet, hvad jeg fuldt ud indrømmer. Jeg tror derfor, det er værd at lægge Mærke til, at selv om en Sag kan møde Modstand til at begynde med, kan det senere hen vise sig, at dette kan blive til Nytte i den Sag, det Arbejde, man gerne vil have fremmet.

Det har ligeledes været min Opfattelse, at Ædruelighedsarbejdet maatte bygge paa de gode Hjems Tilslutning, og hvis et System virkelig er ødelæggende for Hjemmet og særlig for Ungdommens moralske Opdragelse og Dygtiggørelse, saa maa Befolkningen have Ret til at gribe ind og skabe en Ordning, selv om der maaske findes enkelte, der mener, det er imod deres Interesser. Vi har mødt Modstand; men vi er naaet et godt Stykke frem, og ikke mindst den sidste Beværterlov førte os efter min Mening et Skridt i den rigtige Retning. Men der er visse Ting, som jeg i alt Fald ønsker at ændre. Jeg ønsker ikke, at Overbevillingsnævnet skal have den Magt, som det har nu. Jeg ønsker at gaa videre frem ad den Vej, at det virkelig bliver de lokale Folk, som faar den store Indflydelse paa, hvorledes Forholdene skal ordnes i deres Kommune.

Med Hensyn til Lovforslagets Afstemningsbestemmelser kan jeg henholde mig til de Udtalelser, der i forrige Rigsdagssamling fremsattes af Ordføreren, Hr. Højesterets-sagfører Heilesen, og jeg synes ikke, der er nogen Grund for mig til at gentage hans Redegørelse. Det findes i Folketingstidende Sp. 4222. Jeg vil derimod gerne have Lov til at gøre et Par Bemærkninger om Lovforslagets sociale Indhold. Vi staar jo her i et Lovgivningsarbejde af stor social Rækkevidde, og den højtærede Socialminister udtalte forleden Dag, at vi kunde trøste os med et Spiritusforbrug paa ca. 250 Mill. Kr. om Aaret. Jeg maa maaske have Lov til at fremhæve, at jeg er overbevist om, at der

er en Forbindelse mellem den sociale Tilstand i vort Folk og det uhyre Spiritusforbrug, vi har her i Landet. Man kan ikke komme udenom det Spørgsmaal, om det ikke vilde være af stor social Betydning, at man fik gennemdrøftet Ædruelighedsspørgsmaalet i Forbindelse med de andre sociale Spørgsmaal, som nu er rejst. Naar man ser, at der nu er ca. 21 500 forskellige Udsalgs- og Udsækkningssteder her i Landet, kan man ikke paastaa, at Landet er lige ved at blive tørlagt, eller at der er særlig Grund til at tro, at Folket lider svært af Tørst. Der er Udsalgs- og Udsækkningssteder i rigelig Mængde. Og naar der bruges 250 Mill. Kr. om Aaret til Spiritus, maa det ogsaa sætte sine Frugter; det er min fulde Overbevisning. Derfor kan man udmærket godt, forekommer det mig, gaa ind i et Arbejde for Ædruelighed og tage mange forskellige Spørgsmaal op, som er lagt ind i dette Forslag, uden at man behøver akkurat at fæste sin Opmærksomhed ved Forbudstanken alene. Jeg synes ikke, at den ærede foregaaende Taler (A. C. Meyer) har Ret til at sige, at det var omtrent det eneste, man vilde fra Afholdsfolkens Side; nej, tværtimod, der er saa mange andre Spørgsmaal i dette Lovforslag, som kan tages op til Drøftelse og maa tages op til Drøftelse, og som der er Grund til at tage op til Drøftelse under de nuværende Forhold. Lad mig blot minde om, at i Kapitel V, §§ 18—20, findes Forslag om Ædruelighedsnævn. Disse Nævn vil kunne faa stor Betydning rundt omkring i Landet, og de vil kunne faa Betydning, naar de arbejder sammen med forskellige andre sociale Institutioner, f. Eks. Værgeraadene. Det er ganske urimeligt, at vi vedtager forskellige Bestemmelser angaaende Ædruelighedsarbejdet og Forholdet overfor visse Mennesker, men aldrig fører dem ud i Livet, og Værgeraadslovens § 82 er aldrig ført ud i Livet. Jeg tror, at Ædruelighedsnævnene vil kunne faa Betydning, naar de samarbejder med Værgeraadene. Naar man som Lærer og gennem filantropisk Virksomhed har set, hvordan Mennesker kan blive ved at ødelægge deres Hjem og Familie, og hvordan man, naar Forholdene er blevet saa grelle, at Børnene ikke længere kan være tjent med at være hjemme; tager Børnene fra Moderen og lader Faderen sejle sin egen Sø i Stedet for, som bestemt i § 82, at fjerne Drankeren, saa at Børnene kunde blive hos Moderen, staar det klart for en, at dette er et Spørgsmaal, som der er Grund til at tage op til Drøftelse, og det er taget med ind i Lovforslaget.

Eller lad os tænke paa f. Eks. Kapitel